

VAN WIEG TOT GRAF

In deze rubriek vertellen we het verhaal van een overleden regiogenoot. Is er iemand die niet vergeten mag worden? Laat het ons weten: hc.wiegotgraf@ad.nl

Afghaanse consul én VVD'er viel voor charmes GroenLinks

Ehsan Turabaz (11 februari 1959 – 6 maart 2022) werd geboren in een bevoorrechte Afghaanse familie. Zijn vader was directeur van een cementfabriek en zijn opa, een generaal voor wie hij in zijn tienerjaren zorgde, had innige contacten met de Afghaanse koninklijke familie.

Nicolette van der Werff

Ehsan groeide onbezorgd op, als lieveling van zijn moeder, met een zusje, vier broertjes en tussen zijn neefjes en nichtjes. Z'n vader sprak, dankzij zijn studietijd, vloeiend Duits. De wereld was groot en interessant, vond Ehsan die in Kaboel naar de universiteit ging om politicologie te studeren met het oog op een diplomatieke carrière.

Maar het liep anders. Toen in de jaren 70 staatsgrepen plaatsvonden, de koning werd vermoord en de Sovjet-Unie het land binnenviel, werd het gevaarlijk. Studiegenoten en bekenden verdwenen. Ehsan was als intellectueel uit een gegoede familie zijn leven niet veilig. Toen hij werd opgeroepen voor militaire dienst vluchtte hij richting de Verenigde Staten. Hij maakte een tussenstop bij een tante en een oom die voor Philips in Eindhoven werkte. Nederland gaf Ehsan een warm welkom. Hij kwam in aanmerking voor een studiebeurs en hij besloot, ook omdat hij de taal in een paar maanden eigen was, te blijven.

Universitair

Zeer gedisciplineerd wist hij in mum van tijd twee universitaire studies af te ronden waarna hij in Den Haag een plek kreeg in het klasje van Buitenlandse Zaken. Ehsan trouwde met een Haagse, kreeg twee kinderen en woonde met zijn gezin op de Van Alkemadelaan. Het contact met zijn ouders, die het steeds lastiger kregen, ging via brieven en af en toe per telefoon. Het was een grote opluchting toen ze, begin jaren 90, naar Nederland konden komen. Omdat Ehsan z'n talen sprak, veel contacten had en begaan was met Nederland en Afghanistan werd hij gevraagd om honorair consul van z'n moederland te worden. Een eervolle functie die hij met veel liefde, en met de hulp van z'n echtgenote vervulde. Talloze di-

Ehsan Turabaz (1959-2022)

▲ Ehsan Turabaz was consul-generaal van Afghanistan en een van de directeurs bij Ikea. FOTO FRANK JANSEN

▼ Ehsan Turabaz in zijn jonge jaren in Afghanistan. PRIVÉFOTO

ners werden thuis gegeven om in huiselijke sfeer aan diplomatie te werken.

Ehsan koos uiteindelijk voor het bedrijfsleven. Bij Ikea kreeg hij alle

ruimte om z'n eigen functie te creëren. Want met het groeien van het concern ontstonden er internationale kwesties waar een diplomatieke Afghaanse Nederlander wel raad mee wist. Ondertussen kwam Afghanistan op de Nederlandse politieke agenda te staan en werd hij veelvuldig geconsulteerd. Als lid van een zware delegatie zette hij na 26 jaar weer voet op Afghaanse grond.

Ondertussen gebeurde er in Den Haag ook veel. Toen, na 22 jaren, zijn huwelijk was gestrand, kreeg hij gevoelens voor een jonge vrouw uit Rijswijk. Ze had niet alleen twee jonge kinderen maar ook een hele

► Hij was 'International Relations Leader' bij Ikea in Delft, maar had zelf twee linkerhanden

andere politieke kleur waardoor Ehsan in een nieuw leven kwam. Als oer-liberaal, met vlinderdas en gaatjesschoenen, viel hij voor iemand van GroenLinks. Het bleek een wereldcombinatie.

Ehsan bleef altijd een VVD'er maar wel eentje die op de Rijswijkse markt stond te flyeren voor z'n progressieve vrouw. Nog nooit kreeg wethouder Marloes Borsboom zoveel voorkeurstemmen. Vegetariër worden, was voor een heer uit Afghanistan, waar vleeschotels de norm zijn, een brug

te ver, maar hij werd net zo fanatiek als zijn vrouw in het scheiden van afval en recyclen van producten. Ook de kringloopwinkel leerde hij waar-deren.

Talenknobbel

Duurzaamheid werd steeds belangrijker in zijn leven en zijn werk. Hoewel hij het als 'International Relations Leader' op het internationale hoofdkwartier van Ikea in Delft erg naar de zin had, en de platte organisatie – waarbij managers ook helpen lossen of inrichten – erg waardeerde is het hem nooit gelukt één kast in elkaar te zetten. Ehsan had een helder verstand, een talenknobbel, een aimabel karakter maar ook twee linkerhanden.

Hij zette zich als consul voor zijn moederland in op het gebied van uitwisselingen van artsen en studenten en probeerde de verdeelde Afghanen te verbinden. Hij was vol in touw en energiek toen twee jaar geleden door een bevolkingsonderzoek kanker werd ontdekt. Jarenlang had Ehsan de komst van een hond in het gezin tegengehouden. Maar na de diagnose haalde hij toch de troost van een viervoeter binnen. Pip kwam niet alleen in zijn huis, maar ook in zijn hart. Ehsan hield zich kranig tijdens een lang medisch traject dat aanvankelijk succesvol leek.

Ehsan Turabaz overleed, na een goed en enerverend leven, thuis, op 63-jarige leeftijd.